

PRAMEN spod Makytou

ČASOPIS EVANJELICKÉHO A.V. CIRKEVNÉHO ZBORU LAZY POD MAKYTOU

ročník VII. • číslo 2 • február roku Pána 2012 • www.lazypodmakytou.ecav.eu

AKO SNEH PADÁ...

/Iz 55, 10/

foto: Peter Fabok

V Španielsku istý muž, ktorého vzťah so synom bol poznačený neodpustením, sa rozhodol napísať inzerát do miestnych novín, v ktorom odkázal: „José, zajtra na poludnie sa stretne na námestí. Odpuštam ti.“ Na druhý deň napoludnie bolo na námestí zhromaždených niekoľko chlapcov s rovnakým menom, ktorí túžili po odpustení.

Prečo sú ľudia hladní po odpustení? Prečo je odpustenie dôležité? Prečo odpustil aj starozmluvný Jozef /1M 50,15-21/, hoci si to jeho bratia nezaslúžili? Vážení čitatelia, sú ľudia, ktorí boli oklamaní, vylúčení zo spoločnosti, boli opustení a všetko toto v nich spôsobilo obrovské zranenia. Existujú ľudia, ktorí vďaka tomu negatívne čo prežili, nie sú schopní nadviazať žiadne plnohodnotné vzťahy.

Jeden americký spisovateľ robil interview so ženou, ktorá už dlhé roky žila v nepriateľstve so svojím synom, s ktorým prerušila akékoľvek kontakty. Vo chvíli ako sa spisovateľ spýtal na jej syna, žene na krku navrela obrovská žila od hnevu. Jediný dôvod, prečo vzťah medzi matkou a synom skončil v troskách, bolo neodpustenie a dávny konflikt, na ktorý si už ani ona sama nespomínala.

Neodpustenie zabíja vzťahy. Ak ste vo svojom živote niekomu neodpustili, tak vedzte, že riskujete, že už nikdy nebudete môcť prežívať vzťahy, ktoré budú plnohodnotné a v ktorých budete vedieť ľudí úprimne milovať. Život v neodpustení, je život v hneve, život, v ktorom neustále vyhadzujeme tomu druhému na oči to, čo nám spravil a neustále mu to vyčítame. Ak žijeme v neodpustení, žijeme v kruhu nelásky,

v ktorom sa neustále opakujú tie isté hnevliivé momenty voči človeku, ktorý nás zranil. U niekoho sa neodpustenie prejavuje intenzívnejšie a u niekoho menej, ale vždy platí, že ubližuje našim vzťahom.

Často človeku nechceme odpustiť, pretože chceme, aby si ten človek, ktorý sa previnil, vytrpel tú bolesť, „aby sa ten človek len pekne povaril vo vlastnej štave, za to čo spravil, nech si len skúsi aké to je sa trápiť“ a podobne. Myslíme si, že ak niekomu neodpustíme, tak ho trestáme alebo dokonca ho vychovávame. To je hlúposť. Každé dieťa, ktoré by napríklad rozlialo na koberec pohár kakaa a rodičia by mu to neodpustili za účelom výchovy, by vám v dospelosti povedalo, že tento okamih mal negatívny dopad na jeho vzťah k rodičom.

Ak neodpustím, som zviazaný kruhom nelásky a tento kruh zväzuje nielen človeka, ktorý sa previnil voči mne, ale v prvom rade, zväzuje mňa samotného. Ak odpustím, a prelomím tak tento kruh, tak oslobodzujem človeka, ktorý mi ublížil, no hlavne odpustenie oslobodzuje mňa samého. Poviem to ešte raz: Ak odpustím, tak oslobodzujem človeka, ktorý mi ublížil, ale v prvom rade, oslobodzujem sám seba. Neodpustenie ničí tvoje aj moje srdce, a spôsobuje, že sa pomaly stávam neschopným milovať a jedného dňa sa môže stať, že nás hnev z neodpustenia ovládne do takej miery, že stratíme schopnosť milovať. Toto je reálna hrozba.

Potrebujeme odpúšťať. Potrebujeme oslobodzovať seba aj iných z kruhu, ktorý nás zväzuje. Biblický Jozef sa rozhodol odpustiť a ja sa pýtam:

„Odkiaľ na to človek, ktorý bol toľko sklamaný životom, vzal silu?

Keby skutočne záležalo na Jozefovom rozhodnutí, tak by určite nikdy neodpustil za zverstvá, ktoré jeho bratia vykonali. Jediný dôvod, prečo sa Jozef zachoval tak, ako sa zachoval bolo, že v jeho srdci žil živý Boh. Boh, ktorý je majstrom odpustenia. Boh je majstrom odpustenia. Boh, ktorý v Ježišovi Kristovi zmieril všetkých nás so sebou. Ten Boh, ktorý odpustil tebe a mne všetky hriechy, za ktoré si zaslúžime odsúdenie, ten istý dal Jozefovi do srdca dostatok lásky, aby dokázal svojim bratom odpustiť.

Vážení čitatelia, ako často žijeme v dileme či tomu alebo onomu človeku odpustiť to, čo vykonal. Zaslúži si to ten človek? Mrzí ho to, čo spravil alebo mu to je jedno? To sú kritériá, ktoré častokrát uplatňujeme ako smerodajné k tomu, či odpustiť alebo neodpustiť.

Ale Jozef ani chvíľu nemal potrebu rozmyšľať, či si to odpustenie jeho bratia zaslúžia alebo nie. Boh, majster odpustenia, tak mocne pracoval v jeho srdci, že nemal potrebu to riešiť. Vedel, že jemu samému Boh vo všetkom tak mnoho odpustil, že by bolo hriechom neodpustiť svojim bratom.

Nikto z nás nedokážeme odpustiť z vlastných síl. Bez Boha neodpustíš. Potrebujeme prosieť Boha, aby nám On sám dal na to silu a lásku, aby sme boli schopní odpustiť úprimne.

Typickým príkladom, ako vyzerá odpustenie z vlastných síl je výrok, ktorý určite všetci veľmi dobre poznáme: „Odpúšťam, ale nezabúdam“. Toto sú slová, ktoré počúvam bežne z úst kresťanov. Aká je hĺbka takého odpustenia, keď dodám, „ale nezabúdam“? Božie slovo hovorí, že Boh prikrýva naše hriechy ako sneh a na inom mieste, že naše priestupky zahadzuje do oceánu a viac na ne nespomína. Iba odpustenie z vlastných síl môže povedať, „odpúšťam, ale nezabúdam“.

Priatelia, povzbudzujem vás, aby ste nikdy neodpúšťali z vlastných síl, ale aby ste sa nechali premieňať živým Bohom, ktorý je majstrom v odpúšťaní, ktorý vás to túži naučiť.

Vaše odpustenie je veľmi dôležité, pretože častokrát je ono Božím nástrojom k tomu, aby skrze vás ľudia uvideli Božiu lásku. Odpustiť znamená dať druhú šancu, dovoliť začať odznova. Neodpustenie zabíja v nás všetko to, čo Boh vybuďoval.

PETER SOUKUP
teológ

JOZEF HRBÁČEK NÁVRATY

Je vzácne miesto na zemi,
kam idú tvoje kroky,
tá vzácnosť v srdci pramení,
po mnohé, mnohé roky.

Hoc by si prešiel sveta kraj
i cudzie spoznal miesta,
vždy znovu len cez rodný háj
povedie Tvoja cesta.

Tam za tým hájom, hájičkom
na prahu stojí ktosi,
v domčeku skromnom, maličkom,
čo tvár mu slza rosí.

Aj úsmev, dar ten prevzácný
na líci otca, mamy,
v tej chvíli šťastie nezaspí,
do polí, lúk Ťa mámi.

Tam jahody a maliny
voňavo zdobia stráne,
hneď nadelia Ti z hostiny
sťa mamka zo štedrej dlane.

Je vzácne miesto na zemi,
to dom i kraj Tvoj rodný,
tá vzácnosť v srdci pramení,
váž si ju a buď jej hodný.

BOŽENA DOBROVIČOVÁ Š BABIČKOU V KINE

Babička Katka z Mladoňova, útle žieňa bola.
Práca ju ťažká gniavila, veď robota nielen
na poli, ale i doma bola.

A napriek tomu i šesť dcér a syna vychovala.
Sama z krásnych lúk a hôr od „Matúšov“
pochádzala.

Mňa neraz pohojdala
a slovo modlitby i piesne
mi prvá do vienka života vŕstevovala.

Vítazi besedy o knihe: Lukáš Hrbáček - 1. miesto, Marek Tvarožek - 2. miesto, foto: P. Fabok • Blahoprianie zborovému farárovi ku narodeninám od mládeže a spevokolu, 27. a 29. január, foto: D. Tvarožek • Odmenenie najlepších žiakov na I. stupni ZŠ, 12. február, foto: D. Tvarožek
SPK TUS v Sučanoch • Snehová nádielka • Archívna fotografia z pripravovaného kalendára na r. 2013, z archívu Miroslava Fajerika st.

† ZUZANA MIŠÚNOVÁ
 LAZOVSKÁ
 KRAJINA

Potok jej boky obmýva,
 však pri mesačnom splne s rybkami
 kúpava sa v Rieke nahá.
 Sviežosťou vonia ránami,
 vetrík ju hladká, slnce bozkáva
 láskou len vonia večermi.

Prsia sťa lutny napnuté
 to na strunách lásky pieseň hrá
 Skalité a Zabité.
 A v lone ukrytá je dedina,
 kde život stále pulzuje
 a všetko sa odohráva.

Lístie Javorové, semená Tisové
 kobercom vystlaný chodníček.
 Ta, na Matuše a na Dlhé
 neraz ním išiel Janiček,
 keď skončila zábava
 v osade zvanej Pánština.

K hostine prestretým stolom
 privíta Slovákovec,
 príroda tu núka darom
 pestrého ovocia, najmä sliviek
 slovenským nápojom zdravým
 počastuje Vodárovec.

Zastrešená Javorníkmi
 Makyta kúri do dolín.
 Slnko z východu vítajú
 vydranské temné hory.
 A Planá hora, čo zarástla bórím
 slnku posledná zamáva.

Široké srdce máš, bez falše
 čo svojich láskou pritúli.
 Zmietané utíši každé srdce,
 lebo tam sa láska rodí.
 Prečo si tak veľmi krásna?
 Prečo ma bez teba srdce bolí?

Ba raz ma do kroja maličkú s tetou Zuzkou obliekli,
 by som nielen „usadlosť“ Mladoňov a Široké poznala,
 ale i „zázrak“ KINO navštíviť v dedine s nimi mohla.
 Nuž šli sme teda do kina a hoc' štyri rôčky som mala,
 ako dnes sa mi dej filmu pred očami odvíja.

Veď upáliť majstra Jána Husa svetská zloba chcela!
 A vatra už horela a ja som kričať začala
 nech zhasia oheň!

„Lejte vodu!“ „Vodu!“ Tak som volala
 až som miestneho pána farára k napomenutiu
 dohnala a tíšil ma: „Ticho, iní nepočujú dej!“

No ja som nad Jánom slzy ronila
 a z kina som utiekla, ba i so žiaľom sa stratila...

No ruka Božia ma chránila
 a tak ma babička s tetou
 našli a šťastne domov priviedli...

ROZPIS SLUŽIEB BOŽÍCH NA NAJBLIŽŠIE OBDOBIE

26.2.	1. pôstna	VP v rámci sl.Božích	10.45h.
4.3.	2. pôstna	VP 9.15h.	10.45h.
11.3.	3. pôstna		10.45h.
18.3.	4. pôstna		10.45h.

* v nedeľu, dňa 11. marca 2012 pozýva náš vnútro-
 misijný výbor najmä starších členov zboru na stret-
 nutie, ktoré sa bude konať od 14.00hod. v zborovej
 miestnosti. Na úvod budú skrátené služby Božie, na
 ktorých budeme spievať piesne zo starého Spevníka.
 Po nich bude podávať občerstvenie a premietneme
 si archívne i aktuálne fotografie. Nebude chýbať ani
 prednáška a spoločné rozhovory

* aj v tomto roku bude možnosť venovať 2% z dane
 na Občianske združenie Prameň spod Makyty, ktoré
 pôsobí pri našom zbere. Tlačivo je súčasťou prílohy
 k tomuto vydaniu zborového časopisu

* ďakujeme tým členom zboru, ktorí si uhradili
 cirkevný príspevok za občiansky rok 2011

Prameň spod Makyty • vydáva Cirkevný zbor ECAV
 Lazy pod Makytou • č. 232, 020 55 • [www.lazypod-
 makytou.ecav.eu](http://www.lazypod-

 makytou.ecav.eu) • telefón farského úradu: 042/4681939
 e-mail: lazypodmakytou@gmail.com • mobil zb. farára:
 0918 828 488 • grafická úprava, príprava pre tlač: Mgr.
 Peter Fabok • tlač: ASSA, s.r.o, Púchov • február 2012
 vydané pre potreby cirkevného zboru • nepredajné